Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25973
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ñ dū ē uerbū de re de q̄ dubitam⁹ ſ; de ipſa dubitatione verbū
ē. Qui enī ñ nouerim⁹ an uerbū ſit uñ dubitam⁹ tam dubita
re nō nouim⁹. ac p hoc cū hoc dicim⁹ uerū uerbū ē quō d̄ no
uim⁹ dicim⁹. Qd d̄ etiā mīri possum⁹. Qd cū facim⁹ utrq; uo
lentes & scientes. falsū verbū habem⁹ ubi uerū verbū ē mīri
nos. hoc enī scim⁹. Et cū mīrō nō ēē ēfitem⁹ verū dicim⁹ d̄ scim⁹
enī dicim⁹. scim⁹ nāq; nō ēē mīrō. Verbū aū illd d̄ ē ds &
potentia ē nob. hoc ñ potē. ñ enī potē facē q̄q; ñ d̄ uidem patrē
& ñ a seipso loq̄t ſ; a pat ē illi omne d̄ loq̄t. cū ipsū pat unice
loquit. Et magna illi ubi potentia ē ñ posse mīri. qa ñ pot
ēē illic ē & ñ. ſ; ē ē non ñ. at enī nec uerbū dicendū ē d̄ uerū
ñ ē. Sit ita. liben assentior. Qd cū uerū ē uerbū nrm. & ideo
recte uerbū vocat. Nūmq; sic dici potest l uisio de uisione l scien
tia de scientia. ita dici potest ēentia de ēentia. sic illd di uerbū maxi
me dr maximeq; dicendū ē. Qd ita q; qa ñ hoc ē nob ēē d̄ nosse.
Multa q̄ppe nouim⁹ q̄ p memoriā q̄dam uuvnt ita & obliuione
q̄dam moriunt. atq; ido cū illa iā ñ sint i notitia nra nō tam sum⁹.
& cū scientia nra aio lapsa p̄ierit a nob. nō tam uuvim⁹. Illa etiā
q̄ ita scium⁹ ut nūq; excidē possint quō p̄sentia s & ad ipsi⁹ animi
naturā p̄tinent. ut ē illd d̄ nos uuve scim⁹ manet enī hoc q̄diu
anim⁹ manet. & qa semp manet anim⁹. & hoc ē p manet. id q̄ &
siq̄ reptiunt similia i q̄b imago di potest inuenīda ē etiā si semp
scium⁹ tam qa ñ semp etiā cogitam⁹. q̄m de hi dicat uerbū sem
piternū. cū uerbū nrm nra cogitatione dicat inuenire difficile ē.
Septimū ē enī aio uuve septimū ē scire d̄ uuvit. nec tam septimū ē co
gitare uita sua. l cogitare scientiā utq; suę. q̄m aliud atq; aliud
cepit hoc desinet cogitare q̄mvi ñ desinat scire. l ex q̄ fit ut si potē

facientē

Aug. tom

Aliter. qa dicitur sapientia ē
eo q̄ ē i hitu sapiendi
cognitionem ē eo q̄ est
i habitu sapiendi.